

RUMELİ AĞIZLARI TARİHİNİN İKİ KAYNAĞI ÜZERİNE

G. HAZAI

Türk ağızları tarihine ait araştırmaların kaynaklarındaki eksiklikler bilinmektedir. Ses tarihi bakımından değerlendirilmesi kolay olmayan ve daima edebî dil seviyesini aksettiren Arap harfleriyle yazılı anıtlarda ağızlarla ilgili verilere nadiren rastlanmaktadır. Verilerin belirli bir yere bağlanması da kolay olmamaktadır. Bu çalışmalarda ilk başta transkripsiyon anıtlarından yardım beklenebilir. Fakat maalesef bunların da sayısı pek mahdut olup belirli bir yere isabetle bağlanması ise gene kolay bir ödev değildir¹.

Türk dilinin daha önceki yüzyıllarda yazılmış lûgatlarının diyalektoloji bakımından işlenmesi, ağızlar tarihi hakkındaki bilgilerimizi muhtemelen önemli derecede artırabilir. Bu eserlerden toplanacak materyelin belirli bölgelere bağlanması da kolay olmamakla beraber, bazı kelimelerin tarihçesi, ağız ve genel konuşma dilinin yayılması, bunların birbirleriyle bağları hakkında gene de birçok faydalı veriler elde edilebilir.

Bu çalışmalarda Türk lûgat literatürünün taşraya ait eserlerine şüphesiz daha büyük bir rol düşmektedir. Çünkü bu eserlerde genel konuşma dilinin düzeltme tesiri daha az kendini göstermeyecektir, yani bunların materyeli ağızların özelliklerini daha sadık bir şekilde yansıtmaktadır. Bu bakımından mevcut literatürün daha da artmasını ümit edebiliriz, çünkü böyle lûgatların muhtemelen yazma şeklinde muhafaza edilen nüshaları da mevcut olabilir².

¹ Ağızlar tarihi bakımından komşu dillerde muhafaza edilmiş olan Türkçeden gelme kelimelerin sistematik bir şekilde incelenmesinden de birçok şey beklenebilir. Böyle bir denememiz için bk. G. Hazai, Rumeli ağızlarının tarihi üzerine. In: TDAY Belleten 1960, 205-211.

² Türkçe lûgatler bibliyografyasını bk. Osmanlıcadan Türkçeye Söz Karşılıkları Tarama Dergisi, İstanbul 1984, 39-102; J. Deny, L'osmanli moderne et le Türk de Turquie. In: Fundamenta Philologiae Turcicae, Tomus Primus, Wiesbaden 1959, 182-239.

Birkaç yıl önce E. Rossi değerli bir Türkçe-Arnavutça lûgatçeden haber verdi³. Son zamanlarda Bulgaristan'da hazırlanmış benzer özellikteki eserlere ilgililerin dikkatini çekmişistik⁴. Bu yazımızda ise Makedonya bölgesinde hazırlanmış iki dil kılavuzunu tanıtmak istiyoruz⁵.

Bu iki dil kılavuzunu hazırlayan D. M. Pulevski'dir. Birinci eser dört dilde (Türkçe, Yunanca, Sırpça-Makedonca, Arnavutça) yazılmış olup 1873-te Belgrad'da neşredilmiştir. İkincisi üç dilde yazılıp 1875-te aynı şekilde Belgrad'da çıkarılmıştır⁶. Bu iki eser esasında birer konuşma kitabı olup paralel metinler yardımı ile, aynı anda adı geçen bütün dillere girişi sağlamak gayesini gütmektedir.

Bu iki dil kılavuzunun dili ve anlamı çok zor çıkarılabilen cümleleri yazarın Türk diline iyi hâkim olmadığını derhal göstermektedir. Diğer dillerdeki metinlerde de aynı eksiklikler hissedilmektedir. Fakat yazarın Türk edebî diline hâkim olmamayıși esere diyalektoloji araştırmaları bakımından tabiî müsbet bir rol kazandırmaktadır. Metinden görüldüğü gibi yazar Türk dilinin kendine özel bir Balkan koynesini, yani edebî dilin düzeltme tesirinin daha az görüldüğü, fakat aynı zamanda yabancı unsurların tesir ettiği dil tipini tanımakta idi.

Başka bir incelememizde Türkçeden gelme kelimelerin Balkan dillerine girişinin olağanüstü özel şartlar altında olması gerektiğine dikkati çekmişistik⁷. Bu dillere geçen Türkçe kelimelerin naklinde iki ve çok dilli unsurlar, yani bunlar tarafından konuşulan Türk dili en önemli rolü oynamıştır. Tabiî bu dil tipi edebî dilden uzak bulunmaktadır,

³ E. Rossi, *Un inedito lessico rimato turco-albanese composto a Scutari en 1835*. In: *Rivista degli Studi Orientali* 26 (1951), 114-123.

⁴ G. Hazai, Kiril harfleriyle yazılan Türk metinleri. In: VIII. Türk Dil Kurultayında okunan Bilimsel Bildiriler 1957. Ankara 1960, 83-86; G. Hazai, Monuments linguistiques osmanlis-turcs en caractères cyrilliques dans les recueils de Bulgarie. In: *Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae* XI (1961), 221-233.

⁵ Rečnik ot četiri jezika. I. Srpsko-Allbanski. II. Arbanski-Arnautski. III. Turski. IV. Grčki. Skrojena i napisana ot Dorda M. Pulevski. Beograd 1873; Rečnik od tri jezika. S. Makedonski, Arbanski i Turski. Knjiga II. Napisao Dorda M. Pulevski. Beograd 1875.

⁶ İki eseri başka yazımızda da zikretmişistik: G. Hazai, Über den osmanisch-türkischen Abschnitt des dreisprachigen Sprachführers von Saloniki. In: *Ural-altaische Jahrbücher* XXXIII (1961) 66-72, bk. s. 71.

⁷ Yabancılar tarafından konuşulan Balkan Türk koynesi ve bunun Balkan dillerindeki Türk kelimelerinin naklindeki rolü hakkında bk. G. Hazai, Remarques sur les rapports des langues slaves des Balkans avec le turec-osmanli. In: *Studia Slavica Academiae Scientiarum Hungaricae* VII (1962), 97-138.

yapı materyelini mahallî ağızlardan almış olup kuruluşunda da bu dili konuşanların ana dillerinin özellikleri de önemli bir rol oynamıştı. Yani böylece Balkan halklarının ağızlarında özel bir koyne meydana geldi ve bunun kuruluşunda Bulgarlar, Sirplar, Makedonyalılar, Yunanlılar ve Arnavutların aynı derecede payı oldu⁸.

Balkan dillerindeki Türkçeden alınma kelimelerin naklinde rol oynayan koyne – temelinde – bugün artık geçmişe karışmıştır. Fakat bunun özelliklerini şu iki küçük örnek de açık olarak göstermektedir.

Bu yazımızda bu iki küçük metin parçasına dayanarak bazı verilerin değerlendirilmesine girişmiyeceğiz. Çünkü bu vazife ancak bütün materyelin işlenmesinden sonra ele alınabilir. Bu örnekler – yani dil kılavuzlarının önsözleri – bu eserler hakkında, bunların ağız özellikleri bakımından bir fikir vermektedir. Amacımız da zaten bu iki değerli dil tarihi kaynağına, araştırmacıları bekleyen bu âbidelere dikkati çekmektir.

METİNLER

İlk'isoyleisin :

I

Bilig: daa çog: lisani bu vakıtlarda herk'e zi içün, muhtaç: dir:, k'erek:, e.e. imama, tujara, muderize, şeyreçiye ve herk'eze zana yetçi ollduguna ve başkasına da cumlee ollub:, k'im: k'i yan: taraflara ve dabaşka, silselelar: ile var: karışmagı şehve, di var: ise, erk'ez k'endi amelerine juvap: versin:, fekat: gurbetçi ollduguiçün: muhtaç: dir, zira ateş: kaikllar: demir: yollar: tel: yakllaşmışlardır: ep: yerin: uzaklığını oyle yakynlig: i çun: muhtaç:, ollub iz: bylelim:, biz:, yaban: maalda g'idenlere, ve daaçok: lisani burda ollub: llardan:, zira buyuzuncu sene muhtaç: etmiş: şoyle bylelim: eger ep: dilise, azer:, azer:.

II

Sahi daa yenigidir: urenelim:, şoyle işin:/etme, soylerik'en: fekat: ilyazim: bize çog: vakiti, ve da bizim:, ana soyleşimiz: doruturuncye edek: ya aniya ve başkallar: ama k'imseye lyazim: ollursa ve da arar:

⁸ Şüphesiz iki ve çok dilliliğin konkre şartlarını incelemek, Balkanlıların konuşduğu Türkçenin fonetik, morfolojik özelliklerini tesbit etmek bugün de olağanüstü faydalı olabilir.

bu takım: k'itab: bukuruşuna nasill: kurulşum: butemel: sozlerile, eder çok: yardım: bullajak: zira vakiollur: da adama azer: biler:, söylemeye g'ene çok: duzullur: nasill: k'im: k'i hoca efendiye g'iden ollur: da ve daa g'enişliginde taktim: edeceg: bundan ik'inci k'itabu duzdurduguum:edeg bundan: eksikligi veda daa g'enişligin: em: niyeti.

Şimdi kullug: ediniz: bununle ve da yanlış: ise da bazi yerde, g'enış: taktimi,nde veda, nefer: faturiya kurulmuş: ilk'ine,so zllarıyle, diiştireceim:, ik'inci k'itabda ve da dolduracam: gene üçuncu k'tabimda epi topuna duzgun: yazdıracam:.

Muhabet

Beel'emeg daaçok l'isani, k'imuhtaçıola, herk'ez, erife, en yukseg anl. taa dahi en alçak sraya, k'i yan diyara g'iden, şindik'i, zemana, bunu soil'emimim, daa il'k k'i tabimde.

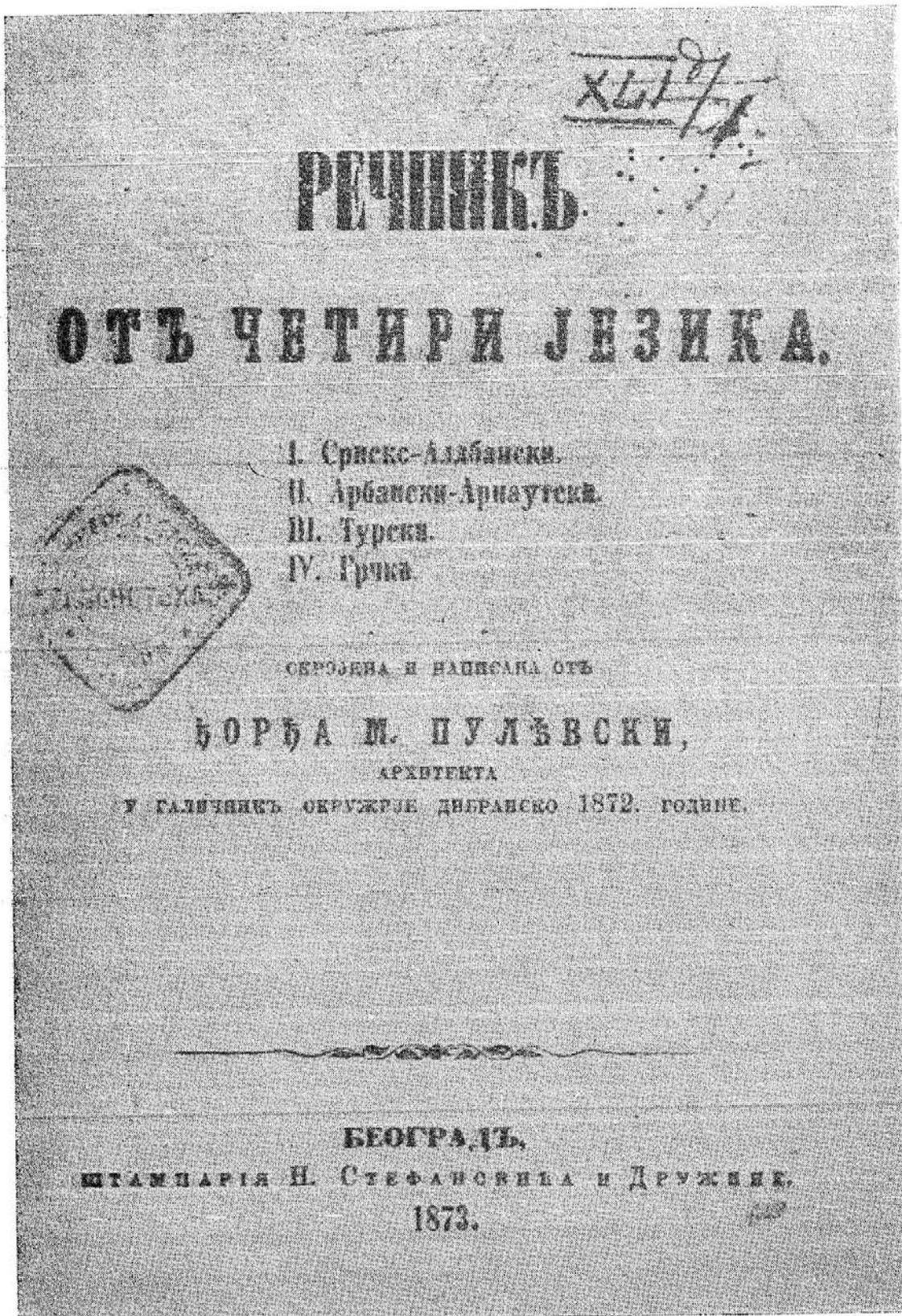
Gaire soil'emişim k'i l'azim çok zaman taa val'ide l'isanımızı, tastik edel'im, beil'eyel'im, vedusdural'im, şu merkumu muhtaçıola edelim, zira oylece saglam fik'ir isteyor, k'i oldem dahi, başka l'isanıl'er, ihitizaya g'ore urenel'im.

Üçuncu, demişm k'i, er nakadar birinci k'itabda, eksig veyanlış ise, buik'incide, bitun kusurl'eri, dolduraim, ve meremed dahi, edelim, il'a bir erif açan, azi ikrar bir kesneye, veren k'i muhtaçıola onu bitersn, il'a ben munasib bulmişum k'i, buik'ici k'itabu, boil'e yazaim k'i cuvab azi ikrarima suriyedt de

Şu ol sebebe s. makedoniyayanın l'isaniyede yazdirmışm, çünkü budiyara, anlaşılması bugarçel'isanisi zira bul'isanının, k'endi ehali'si ismi var, an lan miyakçes, k'i pak' mu habed demek, bul'isani suriyedtde, ve eik'el'yn k'tablari, dahi, tercume edmişl'er, urumçesden, Kirilos, ve Metodiyos, bizim, kavma suriyedt.

Tari umurversin Sultan abdul azis azamet, padişahl'igine, k'i vermiş onun namk'i irade, bitun kulara azamet padişahl'igden, k'i herk'es onun sais nda, l'isanıl'er urenel'im, k'i bizim val'ide l'isanımızden ve gairel'er dahi.

Il'a buik'inciil'en kulanızın, şu ol sebebiçün; kurmişum, boil'e ve çok nesnel'erden, muhabeti, azer azer var k'i şeirdçil'er dirsedmegil'en, bunu suriyedt, ve gaire l'isanıl'er dahi, urenecek'l'er, em k'indi val'ide l'isaniyi duzdururl'er.

Туреки.	Грчки.
ИЛНСОЈЛЕНИИИТЬ.	ПРОЛОГИЈА.
I.	I.

Билигъ даа чогъ лисани
бу вакътъларда херће зи
ничун, мухтачъ диръ, ће-
рекъ, е.е. имама, тужара,
мудеризе, шејрђчије не
херћезе зана јетчи оллду-
гуни ве башкасниа да цу-
млее оллубъ, ћимъ ћи јакъ
тарафлара ве дабашка,
силседелеръиде варъ карь-
шмаги шехвс, ди варъ исе,
ерћез ћенди амелерине жу-
ванъ версинъ, фекатъ гур-
бетчи оллугуичунъ, му-
хтачъ диръ, зира агешъ
каклларъ демиръ јолларъ
тель, јакллашибллардиръ
еъ јерињъ узаклигии ојле
јакјилигъ и чунъ мухтачъ,
оллубъ изъ бјелимъ, бизъ,
јабанъ мавлда ћидеплере,
ве даачокъ лисани бурда
оллубълларданъ. зира бују-
зундусенемухтачъ етмишъ
шојле бјелимъ егеръ епъ
дилисе, азеръ, азеръ.

Ксерима пъо пулесъ га-
лосесъ, сту тутоћер дијана-
си снась, ияи телисъ јету:
и.к. папас, сјеревсъ, јету
прематифтадесъ, дидаска-
лонъ, мадитисъ, ћи дијату
паса снась техниконъ ћи-
јету, аллосъ паса снась,
пъосъ ста кшена мерјан
пигени ћи меали коэмосъ
ехи омилма, аиъ дели па-
са снась студуљесту на
аподлогиши плинъ, дија-
тицъ стратифтадесъ про-
сипи ини делисисъ плинъ,
ванорја, шидеродромја, те-
леграфо, тошимасанъ олло
алларгија гитусъ је епја
шими хразимасъ на кшे-
роми, тора имис порна-
дифтадесъ, ћи пъјопулесъ
галосесъ, апнутутесъ тьми-
ни идо плинъ туто като-
ши стоесть та ћереви еци
на та кшероми, аиъ дени
олло макаръ полиго.

Турки.

II.

Сахи дај јенигдиръ урене
зимъ, сојевшињество, сој-
лерићекъ фекатъ мајазимъ
бизе чогъ вакътъ, ве да би-
зимъ, ана сојевшињи
дортурунц је сдеќ јавни-
ја ве башкалдаръ ама ђим-
сеје зјавимъ омурса ве да
враръ бутакъмъ ћитабъ бу-
курушун насталь курул-
иумъ бутешеље сојлериде,
сдеръ чокъ јардъмъ булла-
жакъ вира вакнолуръ да а-
дама веरъ билръ, сој-
лемеје ћене чокъ ду зулуръ
насталь ђимъ ћи хода еfen-
дије ћиденъ одауръ да ве
два ћенишлагинде тактимъ
едерегъ бунданъ ићини
бунду дузлурду гуумъ едег
бунданъ ексилиги ведадај
ћенишлагинъ емъ ивијети.

Шимди куллагъ единизъ
буниле, ве да јавијашъ
вое да базијерде, ћенишъ
тактими, иде веда, неферь
фатурија куруашашъ, ил-
ине, сојларјаје, диништи-
рееније, ићинци ћитабда
ве да дозидураџашъ ћене
учувцу ћитабимда епи то-
пупа дугунъ јаздъраџашъ.

Грчк.

II.

Алитја најни пјо єоко-
зи намадоме, оналмана пра-
тика, зионъ хрзимашъ
пули, ћерон ћедимашъ,
манату газоса ось нату
вийјазоми афон ћи али,
ки али ми делвисъ сту
кој иерв и ћијерени санъ
туту дувнавјо, санъ ту
идијо ѡборон металник
зоја Пулза ћердимаште,
санъ вриските, полиго ан-
тропосъ кшери омилати
илињ систи пули ишажите,
пось пјо дели ћи пигени
ту ћире даскалзонъ ѡбори
апотуто ћисти пјо ъар-
дигно мисома, натуди кши,
ишја на грапсуни аллоту
вивијоапотуто ту кондось
би сту пјо ъарди гномија.

Тора хисиј ѡореншете
медуто ћи вијъ ми оте ото
потека сти ъарди гномија
ќи алиј, идось гравето,
сту прого металлоја дату
јомису сту аллоту вивијо
илињ сти трого вивијоњ
оло граматика дату грап су.

Ф. М. Јулѣвски, с. р.

Сърбски.

ПРЕДГОВОР.

I.

Зијић, помагају говора у данашња времена, за свакога је потребно, као: г.г. свештенике, трговце, учитеље, ученике и сваком рукоदјелцу, занатџији и другому свакому кој странствује, и другима нацијама има сношеније, а ко жели сваки своме задатку одговарати, а особито за странствујућа лица, потребује, јер њај броди жељенице, телеграф, поближили су сву даљину земну ради такове близине, потребио нам је знати, сада странствујућима и више говора него што су овде, јер, ово столстије потребује, тако да знамо, ако не све по мању.

Арбански.

ПАРИФОЛИАТЪ.

I.

Дисме машумъ, ћухатъ нъ ташъ вавъ препасњани, и духетъ, сите: з.з., прјети, едерешпартъ, премъштри, преј дишепуль еде препасњани мъштеръ занатчеј, еде тъ ћатръ тъ пасъ њанј кушъ, шкоо нъ анатъ, вхтуи, едека, чонте меата, нъ ке, кркоје пасъ ны, пуни тъ вети, по и упрыгча, пра, машумъ пренѣријатъ шконитеанете ветуи, и духетъ, сепсе, пампоратъ вроми скуритъ, тели шкруме ке афруанъ, ћите ларги деутъ, прь ашту афри, на духетъ, неве пој димъ, къ гурбетчијатъ, еде машумъ, фолматъ ка кын кујан кату, сепсе, кын ћинти, вѣти, тѣшке ду хетъ кашту подимъ, не нухъ ците пра канагъсъ.

4

Српски.

II.

Истоиномъ, да је лакше научити да говоримо праксавимъ, или требало би намъ много времена и нашъ материи језикъ докъ утврдимо, а камоли и други. Али ако је потребно коме и тражи овакове книги. Покрои и овай, како што је сиројена, може са основнимъ речима доста ползвати се, јеръ додгodi се помалу човекъ зна говорити, па ће се доста поправити, као и кои би кодъ г. учитеља ишо можему и у пространијемъ смислу разјаснити изъ овога, докъ спишемъ и другу книгу овога, недостатку и у пространијемъ смислу.

Садъ даклемъ, послужите се овомъ, и ако је погрешно негде као у пространомъ смислу и на прось начинъ скројека у првомъ ћу речима заменити, у другой книзи и допунити а у трећој книзи ћу граматичко у свему списати.

Францки.

II.

Вртеј вије мајлесњ у цоити пртакувендем куръ фолимъ мегоја пра атаре недухетъ неве, шумъ мотъ еде тоњ, те ћухе, те на настъ, выеръ, подфортонимъ пра кур еде ћетри, пра не и духетъ иње пасъ ијани еде кръкоје си кми летра, пасъ кије, катъ си кушъ јекијерч, мундъ ме като-фолматъ јафтъ мендиши сепсе, циндетъ ка пакъ, вѣрый ди, покувендой, пра ата ере, јафтъ, побарожъ вете сите кушъ ке зот мѣштришкай мундъ еде иње ма цанъ кунту пои дифтојетъ ка кый ини ѕръ унъ пои шкруу еде ћетъри почи лотра, какый чке липсеть еде иње ма цанъ кунту.

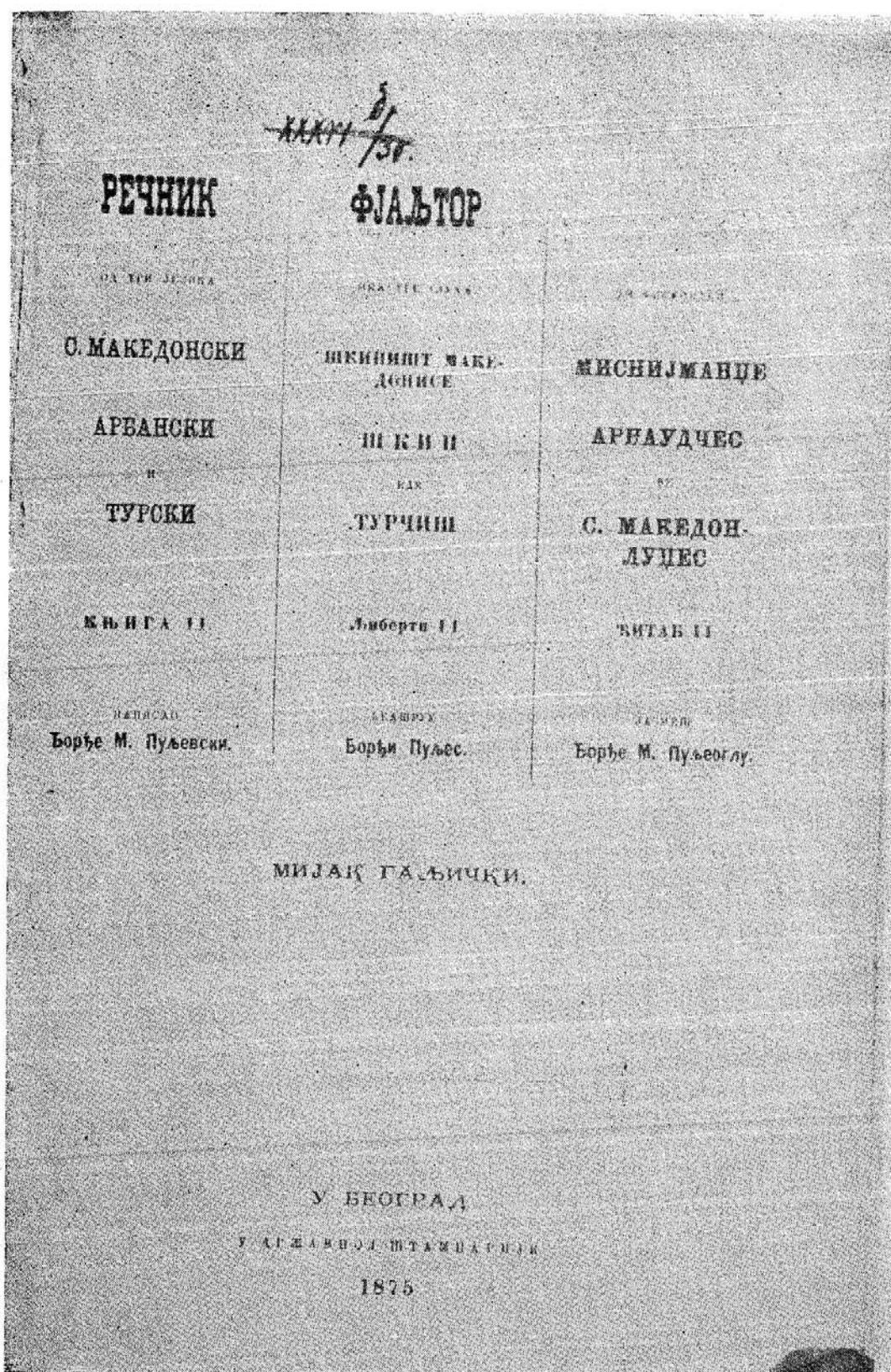
Гашти ињеръ ругдони ме кми еде ије фајтун, къркуде, сите иње цанъ кунту еде ијдрејтъ арадапрефто иње парада, ме, фолматъ понјендо пра и ћетери мусафидотимбушъ едеть трити, текарте ињшкрумте те дрејти, поишкруи.

Ако Е.Г. читателма дододи се те неки
речи немогу изговорити нека виде у ска-
заки а. и б.

Нъ з. кыдојнать циндеъ, кыркунде
скунду, дони фјади понаса лете шефингъ,
шъ дифтомте, ажъ, еде мбе.

Фахи олтуръ да окујањь ефендилеръ,
биръ али ћелашъ сојлејелезълеръ садага
бакениларъ, елифъ, ве бе.

Ажъ ћиръ дјаваштадесь, вонча ден-
боронъ канена длого натонлонъ азъ идуњъ
стискара прости а. ии и:

Бејзенов краљок Јар-
гун, и мухачкија,
херој, спрове, он јукој
и да, те дахи су даје,
сага, ту је даје па-
дан, превану, ускана,
тиме сопствени, дас-
ек ће табанде.
Нарве сопственије
сваке чек земај тај за-
деље, лисаникње, та-
чије сасми. Сен же-
дим, палусајујем из
поганку, жутинома се-
баш, сногу хеч, пљесет
чепа сопрона, едејуха
ко помас ћонте тарко-
чи, еле тарјону, ајо
холијет, пренојет, та-
џони, не јајији, тај
хеда, иномон, креје,
шор настас, падајет
и ајије, језина по
шору, појеје, дас-
ек, јеје, јеје, јеје, јеје,

Други јединици који се налазе у већини градова и насеља су државни, али су и приватни.	Установе, дечакијама, спортистички центри, али су и приватни.
Према статистичким подацима из 2002. године, у Србији има 1.000.000 деце у већини градова и насеља, али су и приватни.	Установе, дечакијама, спортистички центри, али су и приватни.
Спортистички центри су обично организације које се баве спортом, али су и приватни.	Установе, дечакијама, спортистички центри, али су и приватни.
Дечакијама су обично организације које се баве радом с децом, али су и приватни.	Установе, дечакијама, спортистички центри, али су и приватни.